

Curtea Supremă de Justiție**D E C I Z I E**

09 iulie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecătorii - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2013 de către inculpatul

Simbuhin Vladimir Valentin, născut la 09 martie 1986, originar din or.Bălți și domiciliat în s.Natalievca, r-nul Fălești.

Termenul examinării cauzei:

1. 06.06.2013 - 18.06.2013 - prima instanță,
2. 13.08.2013 - 23.12.2013 - instanța de apel,
3. 06.06.2014 - 09.07.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 18 iunie 2013, Simbuhin Vladimir a fost condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare.

Potrivit art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunîndu-se încasarea de la Simbuhin Vladimir în beneficiul lui Bejenari Vadim a prejudiciului material în sumă de 6000 lei.

2. Prima instanță, examinînd cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Simbuhin Vladimir, la 12 mai 2013, aproximativ la ora 00.30, fiind în preajma gospodăriei din str.Lunnaia 19, or.Bălți, în urma conflictului apărut între el și cet.Bejenari Vadim, intenționat, cu scopul de a-i cauza vătămări corporale, i-a aplicat ultimului două lovituri cu cuțitul de bucătărie în regiunea spatelui cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.116/D din 14.05.2013, vătămări corporale sub formă de plagă tăiată a regiunii lombare, care se califică ca leziuni corporale ușoare; plagă tăiat înțepată a regiunii lombare pe stînga cu penetrare în cavitatea abdominală care, după criteriul lor, se atribuie la leziuni corporale grave periculoase pentru viață.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri în partea dată, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă în baza art.151 alin.(1) Cod penal de 2 ani închisoare, invocînd că pedeapsa stabilită de către prima instanță este prea blîndă, neîntemeiat a fost aplicată pedeapsa cu suspendarea condiționată, fără a ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2013, apelul procurorului a fost admis, casată sentința parțial, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui V.Simbuhin în baza art.151 alin.(1) Cod

penal, cu aplicarea prevederilor art.364/1 alin.(8) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis. În rest sentința a fost menținută.

În motivarea soluției date instanța a indicat că, la stabilirea pedepsei cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, de către prima instanță nu s-a acordat deplină eficiență principiilor generale de aplicare a pedepsei și nu s-a ținut cont de criteriile de individualizare a acesteia, de scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, de circumstanțele reale ale cauzei, astfel greșit a fost stabilită pedeapsa cu executarea ei condiționată, aceasta fiind prea blândă în raport cu faptele stabilite și săvârșite de inculpat.

La fel, instanța de apel a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului poate fi atinsă numai cu aplicarea în privința lui a pedepsei privative de libertate, deoarece la stabilirea pedepsei condiționate prima instanță nu a luat în considerație circumstanțele cauzei, gradul de pericol social al faptei comise, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave, de urmările faptei comise, părții vătămate fiindu-i cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață, precum și restabilirea echității sociale.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul, care a solicitat, casarea acesteia, deoarece nu este de acord cu pedeapsa stabilită, fiind adoptată cu încălcări grave a dreptului său la libertate, deoarece faptul că dînsul nu are loc permanent de trai, nu înseamnă că nu va fi posibilă executarea pedepsei stabilite cu suspendarea executării ei, dînsul nu a fost anterior condamnat și se căiește de faptele comise.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat dispunerea inadmisibilității acestuia, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului din următoarele considerente.

Potrivit art.421 Cod de procedură penală, coraportat la art.401 Cod de procedură penală, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sînt în drept să declare recurs ordinar.

Termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărîrilor instanței de apel, potrivit prevederilor art.422 Cod de procedură penală este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit materialelor cauzei, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți a fost pronunțat la 23.12.2013 în prezența avocatului și inculpatului, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată, aceștia fiind înștiințați despre data pronunțării deciziei motivate - 22.01.2014 (f.d.170).

Tot din procesul-verbal al ședinței instanței de apel rezultă că, la data pronunțării deciziei motivate - 22.01.2014, inculpatul a fost escortat din penitenciar, fiind prezent în ședința de judecată și primind la 22.01.2014 contra semnătură decizia motivată în limba de stat și în limba rusă, fapt consemnat de el personal în recipisă (f.d.171-181).

În conformitate cu prevederile art.231 alin.(3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Reieșind din sensul articolului dat, pentru inculpat, termenul de declarare a recursului (de 30 de zile) începe să curgă de la 23.01.2014 și expiră la 23.02.2014. Inculpatul a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel la data de 10.03.2014, adică după expirarea termenului legal de 30 zile, prevăzut de art.422 Cod de procedură penală (f.d.195).

Potrivit art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

În acest context, instanța de recurs atestă că termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca tardiv, deoarece legea procesual penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este declarat peste termen.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpat, ca fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Simbuhin Vladimir Valentin împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2013, în propria lui cauză penală, fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 30 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun